

ПРАВОСВІДОМІСТЬ ЯК ФОРМА СУСПІЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ

Силечник Марія
студентка спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»
Таврійського державного агротехнологічного
університету імені Дмитра Моторного, Мелітополь

Правосвідомістю названа одна з форм колективного та індивідуального комплексу ментальних правових установок, поглядів, оцінок, ідей, теорій щодо ставлення до існуючого і ідеального правовому влаштуванню суспільно-політичного ладу. Виховання молодого покоління у правосвідомому дусі веде до зниження рівня безробіття у країні шляхом виконання законної праці на благо громадян.

Становленню правосвідомості передують рефлексивне, чуттєве і інтелектуальне розуміння життя громадянського суспільства, що є засадою формування основ громадянськості у підростаючого покоління як запоруки зниження рівня безробіття в Україні.

Суть правової свідомості вважається багатоаспектним явищем, тому досліджується істориками, культурологами, правознавцями, психологами, філософами. Протистояння окремих класів і груп суспільства вирішується шляхом придушення інтересів однієї сторони з подальшим закріпленням механізму в державному правовому полі, або переходом до консенсусу і подальшим закріпленням зазначеного способу розв'язання. Перший варіант відповіді не залишає за суб'єктом права вибору типу поведінки, а другий - призводить до формування суб'єктно-об'єктних відносин, при яких громадяни виступають об'єктами управління з боку влади і одночасно - суб'єктами по відношенню до протидіючої сторони. Визнаються права і свободи опонента. Громадяни добровільно зменшують власні інтереси з метою збереження стабільності суспільного життя.

Конкретна правова реальність визначається правосвідомістю: наявністю конкретних правових актів і ставленням учасників взаємодії до правових норм, правил, принципів, адаптацією їх на поведінковому рівні кожного громадянина. Ментальна сфера правосвідомості визначається домінуючим суб'єктом розуміння суті права як комплексу особистих і колективних поглядів на природу, суть поведінкових норм і оточуючих речей через призму принципу свободи і справедливості правових приписів. Правова свідомість вважається тісно пов'язаним з політичним і моральним свідомістю особистості, з об'єднанням першого рівня з емоційно-інтелектуальною сферою людини: волею, інтелектом, почуттями. Особливою рисою розвиненого громадянського правосвідомості є процес оцінювання майбутнього соціального дії через минулі прецеденти, нормативно-правові акти.

Зміст права, юридична практика і рефлексування правових норм складають основу зароджується і розвивається правосвідомості особистості.

Правова ситуація оцінюється на 2-х рівнях: при безпосередньому відношенні індивіда до правового кодексу і при вступі людей в правовідносини. Філософія іменується основою культури, то правосвідомість - основою правової культури людини.

Становлення і виховання правової свідомості проходить ряд стадій.

1) Пропаганда правових знань. Проводиться 2-мя шляхами: письмова і усна. Письмовий вид охоплює висвітлення юридичних бесід в газетах, журналах, на інтернет-порталах. Усний варіант представлений проведенням лекторіїв, бесід, вечорів питань і відповідей не тільки для молодіжної аудиторії, а й для дорослого населення. Масовий охоплення другого типу правового лікнепу набагато менше, але дозволяє безпосередньо взаємодіяти з аудиторією слухачів у формі інтерактивних питань-відповідей. Проведення пропаганди правових знань вимагає чіткого розуміння запиту цільової аудиторії щодо актуальної інформації.

2) Введення юридичної практики в суспільне життя. Спосіб має на увазі під собою справедливу діяльність судових, силових, нотаріальних державних структур і прокуратури. Таким чином, молодь у віці 14-30 років переймається ідеєю дотримуватися і слідувати правовим нормам поведінки в суспільстві.

3) Процес самовиховання людини - послідовне засвоєння молодим громадянином юридичних правил поведінки.

4) Придбання спеціалізованого юридичної освіти, що є найбільш якісним, хоча і довгостроковим, методом самовиховання і розвитку правової свідомості.

Молода людина в соціально-духовному плані є відображенням впливають на нього зовнішніх стимулів і впливів, які переломлюються через його свідомість за допомогою відношення до самих факторів і виражаються в конкретних правових або асоціальних вчинках. Людина часто перетворюється в продукт середовища, в якій він проживає, і в зв'язку з цим фактором наставнику і вчителю необхідно спостерігати за реакцією молоді на впровадження в життя правових норм. Формування соціально активної особистості відбувається шляхом застосування правового виховання, яке названо частиною загальної підготовки молоді до життя.

Правова освіта молоді вважається складним виховним процесом, який залежить від умов, місця, часу його проведення і обсягу наданих знань. Необхідно враховувати психологічну закономірність прагнення юнаків і дівчат до нововведень в життєвих сферах, що має спиратися на базові правові знання, засвоєні ними в системі середньої та вищої освіти. Результат правової просвіти визначається комплексністю, чіткістю і продуманістю ведення соціальної політики державними органами.

Список літератури:

1) Nesterenko O., Oleksenko R. Social philosophical reflection of the individual legal education philosophy as the basis for the democratic society functioning //Humanities Studies. – 2020. – №. 4 (81).

2) Ємельянов Б.М. Теорія держави і права. Навчальний курс /Б.М.Ємельянов, С.А. Правкін. - М.: МІЕМП, 2004. - 64 с.

3) Мардахаев Л.В. Соціальна педагогіка: підручник М.: Гардарики, 2006.-269с.

4) Олексенко Р. И., Афанасьєва Л. В. Экономико-правовой механизм реализации новой модели современной культурной политики Украины //Актуальные проблемы экономики, менеджмента и маркетинга в современных условиях. – 2019. – №. 1. – С. 421-425.

5) Чупров В.І., Зубков Ю.А. Соціологія молоді: підручник / Под ред. В.І. Чупров, Ю.А.Зубков. - М .: Норма, 2011.-335с.